

การศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

A Study on Mental Health Conditions of Students at the
Rajamangala University of Technology Thanyaburi

นางสาวกัญญา ไห้วพรหม¹ สุรวงศ์ ศรีสุวัจฉรีย์¹ ปัทมา พาดจันทร์² พิมอร แก้วแดง¹

Nonglakshana Waiprom¹ Surawong Srisuwatcharee¹ Pattama padjantuek² Pim-on Kaewdang¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย ผลการศึกษาพบว่า สุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมเท่ากับคนทั่วไป แต่เพศหญิงจะมีสุขภาพจิตดีกว่าเพศชาย นักศึกษาที่อยู่กับพ่อแม่มีภาวะสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากที่สุดในขณะที่นักศึกษาที่อยู่หอพักจะมีสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากที่สุด นักศึกษาคนละติลปศาสดรมีภาวะสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากที่สุด และนักศึกษาคนละหอกรรมศาสตร์มีภาวะสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากที่สุด อาการหรือพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกมาก่อน ได้แก่ ภาวะสุขภาพจิตที่ว่าตัวเองเป็นโรคเรื้อรังต้องไปรับการรักษาเสมอฯ

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the mental health conditions of the students at the Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT) in relation to their personal background and mental health status. Data were collected from 400 RMUTT students, using the test of Thai Mental Health Department, Ministry of Public Health and then analyzed by SPSS program. It was found that the overall mental health conditions of the students were the same as the people's in general. However,

คำสำคัญ : สุขภาพจิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Keywords : Mental Health, Rajamangala University of Technology, Thanyaburi

¹ อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

¹ Instructor, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

² Assistant Professor, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

female students' health conditions were worse than the male's. Those who lived with their parents reflected the worst while those living in the dormitory reflected the best. Within RMUTT, students in the Faculty of Liberal Arts were found to have best mental health conditions while that of the Home Economics students was worst. The frequent symptom found was that the students believed they suffered some kinds of chronic diseases and needed regular treatments.

บทนำ

ในสังคมมนุษย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในสังคมที่พัฒนาแล้วและที่กำลังพัฒนา เพราะสิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์รวมทั้งการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้หลายประการ และปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อสุขภาพจิตของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในสังคมนั้น ๆ ต่างกันไปด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้คนเราเกิดความทุกข์ ความเดือดร้อนทางจิตใจเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ผู้ที่มีปัญหาทางจิตจะหาทางออกเองซึ่งอาจส่งผลไปในทางที่ไม่ถูกต้องและทำให้เกิดความล้มเหลวในการปรับตัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งส่งผลเสียต่อทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของชาติอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน ซึ่งเป็นกำลังของประเทศชาติ

จะเห็นได้ว่าปัญหาสุขภาพจิตในปัจจุบันกำลังเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และเป็นปัญหาที่สำคัญของโลกด้วยจากการศึกษาร่วมกันระหว่างองค์กรอนามัยโลก มหาวิทยาลัยอาร์วัตและธนาคารโลก พบร่วมในอีก 20 ปีข้างหน้า จะมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิตของประชากรทั่วโลก ผู้เจ็บป่วยทางจิตจะเป็นปัญหាដับสองรองจากโรคหัวใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคซึมเศร้า และปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรที่มีปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 จากเดิมร้อยละ 17 [1]

นายแพทย์อภิชัย มงคล รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต กล่าวว่า การพัฒนาด้านสุขภาพจิตของคนไทยฯ ในระยะ 5-6 ปีที่ผ่านมา ปัญหาระดับสุขภาพจิตในประเทศไทยมีแนวโน้ม

เพิ่มมากขึ้น จากการวิจัยของมหาวิทยาลัยยา沃ร์ด คาดการณ์ว่าภายในปี ค.ศ. 2020 โรคซึมเศร้า จะเป็นปัญหาของประชากรโลก [2]

วัยรุ่นนับเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และถือได้ว่าเป็นช่วงที่มีการพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ซึ่งประสบการณ์ที่เข้าได้รับในช่วงนี้จะเป็นพื้นฐานของชีวิตเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ตระหนักรถึงความสำคัญของวัยรุ่นและมองเห็นปัญหาของสุขภาพจิต จึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2549–2554) ว่าด้วย แนวทางการพัฒนาศักยภาพคนด้านสุขภาพจิต โดยสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตอย่างองค์รวม ทั้งสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ลดปัญหาการใช้ความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ และในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 รัฐบาลก็เล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจและร่างกายและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาวัยรุ่น ก็ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีนโยบายบริการให้การปรึกษาและทดสอบทางจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมีความตระหนักและต้องการสั่งรับไว้ก่อนด้วยความเข้าใจ และจะได้เป็นการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมไปพร้อมกับการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจสำรวจภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น และผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ทราบถึงภาวะสุขภาพจิตของ

นักศึกษาว่าอยู่ระดับใด ตลอดจนนำผลที่ได้ไปสู่การช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมให้กับนักศึกษาและหาแนวในการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิตของนักศึกษาให้มีสุขภาพจิตที่ดียิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบวัดสุขภาพจิต ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ใหม่ ปี 2547 The New Thai Mental Health Indicator (TMHI-54) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 12 คน ณ วิทยาเขต จำนวน 18,123 คน ประกอบด้วย คณะศิลปศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะนาฏศิลป์ และดุริยางค์ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี การเกษตร คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยี ศื่อสารมวลชน และวิทยาเขตปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 12 คน ณ วิทยาเขต ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ ของครอบครัว คณะที่ศึกษา สถานภาพของผู้ปกครอง ที่พำนักอาศัยระหว่างเรียน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา จำนวนพื้นที่ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นที่ 1 รวบรวมจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 12 คน ณ วิทยาเขต จำนวน 18,123 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำหรับของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543: หน้า 75) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 392 คน ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีก 8 คน จึงได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน และเก็บข้อมูลโดยทำการสุ่มแบบ Non-Probability Sampling ด้วยวิธี Accidental Selection

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการสอบถามประวัติข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ ของครอบครัว คณะที่ศึกษา สถานภาพของผู้ปกครอง ที่พำนักอาศัยระหว่างเรียน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา จำนวนพื้นที่ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ตอนที่ 2 แบบประเมินภาวะสุขภาพจิต ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ใหม่ ปี 2547 The New Thai Mental Health Indicator (TMHI-54) ซึ่งผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากกรมสุขภาพจิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ติดต่อขอรับแบบสำรวจภาวะสุขภาพจิต (TMHI-54) และขอคำแนะนำจากนักจิตวิทยา จากการสุขภาพจิต พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม จากเว็บไซต์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

2. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 12 คนละ 1 วิทยาเขต ด้วยตนเอง ตามสัดส่วนที่กำหนด และได้รับแบบสำรวจคืนมาจำนวน 400 ชุด เป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสำรวจ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นความถี่ (frequency) และหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำเสนอข้อมูลในรูปแผนภูมิและตาราง ประกอบคำอธิบาย

2. แบบสำรวจภาวะสุขภาพจิต วิเคราะห์โดยใช้คะแนนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ (norm) ที่กำหนดได้

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

นักศึกษาที่ทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษามีอายุอยู่ระหว่าง 19-21 ปี มีจำนวนมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อายุมากกว่า 27 ปี โดยนักศึกษาจะศึกษาอยู่ คณะบริหารธุรกิจและเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านรายได้ของครอบครัว ส่วนใหญ่ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ 5,000-9,999 บาท ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน และมีจำนวนพื้นที่ในครอบครัว 2 คน นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักนักศึกษาระหว่างเรียน และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป

ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา

โดยรวมพบว่า�ักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับภาวะสุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป โดยการศึกษาด้านสภาพจิตใจ สมรรถภาพทางจิตใจ คุณภาพของจิตใจ และปัจจัยสนับสนุนพบว่า สุขภาพจิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว ส่วนอายุ เพศ รายได้ ของครอบครัว คณะที่ศึกษา สถานภาพของผู้ปกครอง ที่พักอาศัยระหว่างเรียน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา จำนวนพื้นที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา

Table 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมของภาวะสุขภาพจิต แยกตามเพศของนักศึกษา

เพศ	X	S.D.	จำนวน	แปลผล
หญิง	109.05	13.97	243	สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป
ชาย	106.87	15.01	157	สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป
รวม	108.20	14.41	400	สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป

Table 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศของนักศึกษา กับภาวะสุขภาพจิต

เพศ	สุขภาพจิตต่ำกว่า คนอื่นทั่วไป	สุขภาพจิต เท่ากับคนทั่วไป	สุขภาพจิตดีกว่า คนทั่วไป	รวม	χ^2	Sig.
หญิง	57 (55.88)	118 (60.82)	68 (65.38)	243 (60.75)	1.95	0.38
ชาย	45 (44.12)	76 (39.18)	36 (34.62)	157 (39.25)		
รวม	102	194	104	400		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุป

1. จากการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบร่วมกัน ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาชาย และหญิงส่วนใหญ่ในภาวะปกติเท่ากับคนทั่วไป แต่เพศหญิงจะมีสุขภาพจิตต่ำกว่าชาย และนักศึกษาเหล่านี้จะอยู่ในช่วงอายุ 19-21 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสับสนในตัวเองมาก มีเรื่องที่ต้องคิดตัดสินใจในหลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระ เป็นวัยคั่นกลางระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ การพึงพาอาศัยไปสู่การไม่พึงพาอาศัย เป็นวัยที่มีความเสี่ยงมากที่จะมีปัญหาสุขภาพจิต โดยเฉพาะนักศึกษาที่พ่อหรือแม่เสียชีวิต แต่จากการผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อยู่กับพ่อแม่มีภาวะสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไปมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่อยู่กับคนทั่วไปมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการสัมพันธภาพของบิดามารดาต่อกันนักศึกษาไม่รับรื่น หรืออาจเป็นผลมาจากการนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นวัยรุ่นที่มีความต้องการด้านอารมณ์ที่ต้องมีความตั้งใจในการเรียนจึงมุ่งมั่นที่

จะศึกษาเล่าเรียนและต้องการความเป็นอิสระที่จะควบเพื่อนมากกว่าอยู่กับพ่อแม่ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาของอัญชลี ศิริเกษ และคณะ [3] ที่ว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาตามมีภาวะสุขภาพจิตดีกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับญาติหรือพัก ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเป็นผลมาจากการช่วงวัยที่ต่างกันนี้ได้

2. ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่ศึกษา กับภาวะสุขภาพจิต พบร่วมกัน นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีภาวะสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากที่สุด ส่วนนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ มีภาวะสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไปมากที่สุด ทั้งนี้อาจมาจากการคณะศิลปศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมไม่ยัดเยียดรายวิชาต่างๆ ในแต่ละวันมากจนเกินไป หรือเนื่องมาจากการธรรมชาติของวิชาชีพที่ต้องสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นจึงทำให้มีสุขภาพจิตดีกว่าคณะอื่นๆ

3. จากผลการศึกษาภาวะสุขภาพจิต พบร่วมกัน อาการหรือพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกมากบอย ได้แก่ ตัวเองเป็นโรคเรื้อรัง ต้องไปรับการรักษาเสมอ เพื่อให้ดำเนินชีวิตและทำงานได้ เมื่อป่วยหนักเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลเป็นอย่างดี รู้สึกกังวลและทุกข์ทรมานใจ

เกี่ยวกับการเจ็บป่วยของตัวเอง สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน ซึ่งเป็นส่วนที่มีผลการศึกษาเล่าเรียน แต่โดยภาพรวมพบว่า ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีภาวะสุขภาพจิตปกติ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีภาวะสุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป นับได้ว่านักศึกษามีความสามารถปรับตัวได้อย่างดีทั้งหญิงและชาย ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตให้ดียิ่งขึ้น เช่น การส่งเสริมชุมชนกีฬาต่างๆ หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้มีระดับภาวะสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไปมากขึ้น

2. จากการพิจารณาข้อมูลเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง รู้สึกกังวลและ

ทุกข์ทรมานใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของตัวเองจึงต้องเข้ารับการรักษาเสมอฯ ดังนั้นทางครูอาจารย์จึงควรเอาใจใส่และค่อยหมั่นสังเกตพฤติกรรมหรืออาการของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างทันท่วงที

3. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาข้อมูลทั่วไปและปัจจัยด้านต่างๆ ของนักศึกษาที่มีผลต่อสุขภาพจิตให้ละเอียดมากขึ้น เช่น คะแนนเฉลี่ย อาชีพบิดามารดา ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมมากขึ้น

4. ควรเลือกแบบสำรวจสุขภาพจิตที่สามารถบ่งบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี๊ดีในเรื่องใดและบอกกลุ่มอาการของโรคได้

5. ควรมีการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต่อไปเพื่อจะได้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการสำรวจสุขภาพจิตของนักศึกษาว่าสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 2541. แบบรายงาน สจ.รง 2011.
นนทบุรี : ศูนย์สารสนเทศกองแผนงาน.
- [2] อภิชัย มงคล และคณะ. 2547. รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนาและทดสอบดัชนีวัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับใหม่. ขอนแก่น : โรงพิมพ์พระธรรมขันต์.
- [3] อัญชลี ศิริเกษ, กัลยา อันชีนและวัชราภรณ์ ลีโออิสสังค. 2540. ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ส่งเสริมสุขภาพจิต ของนักเรียนชั้นมัธยมใน เขตเมืองอุบลราชธานี.
อุบลราชธานี : โรงพยาบาลพระคริมหาโพธิ.